

Arrest

nr. 212 012 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en behoort u tot de Bayangi stam.

U bent geboren in Douala maar woonde als kind ook bij familie in Mpundu Muyuka, Yaounde en Limbe. In al deze plaatsen liep u school. Van 2010 tot 2011 volgde u voortgezet onderwijs aan een Highschool in Buea en woonde er samen met uw oudere broer B. T. T. en zijn gezin. Vervolgens studeerde u van 2011 tot 2014 aan de universiteit in Douala. Op 12 oktober 2012 beviel u van uw zoon Julio P.E.T.T.. Met Bill E.B., de vader van uw kind heeft u geen enkel contact. Uw zoon wordt door uw broer Bernard opgevoed en draagt zijn familienaam. U behaalde na uw studie aan de universiteit van Dschang (2014-2015) uw Bachelors Degree. Omdat u verder wilde studeren besloot u zich in 2016 in te schrijven aan de universiteit van Buea. Midden oktober 2016 zag u op een uithangbord dat er een bijeenkomst van een studentenorganisatie, University of Buea Student Union (UBSU), zou worden gehouden. U besloot naar deze bijeenkomst te gaan om kennis te maken. U vernam er dat de organisatie verkiezingen wilde houden om de vacante plaats van "general secretary" op te vullen. U vulde een formulier van lidmaatschap in, stelde u kandidaat voor de post van algemeen secretaris en won van drie andere geïnteresseerden. U woonde vier vergaderingen bij. Op 28 november 2016 werd door studenten en de UBSU een sit-in manifestatie gehouden om bepaalde sociale wantoestanden aan de universiteit aan te klagen. Toen de ordetroepen aankwamen en manifestanten uiteen werden geslagen was u net onderweg naar uw studentenverblijfplaats. U werd aangehouden en deelde in de klappen. De volgende dag, 29 november 2016, vond er een inval plaats van ordetroepen in verschillende studentenverblijfplaatsen. Ook uw hostel werd binnengevallen waarbij agenten de deur van uw kamer openbraken. U werd afgeranseld en in uw kamer door één agent seksueel misbruikt. U werd vervolgens gewond meegesleurd en weggebracht naar het politiestation in de wijk Molyoko. U werd er 2 dagen vastgehouden en mishandeld, terwijl men van u namen van mensen die achter de protesten zaten wilde te weten komen. De derde dag werd u samen met twintig andere gevangenen naar de centrale gevangenis van Buea gebracht. U werd er zeven dagen vastgehouden en mishandeld. De achtste dag werd u op borg vrijgelaten. U hoorde er dat u verantwoordelijk zou worden gehouden voor alle komende manifestaties. Van 8 tot 12 december 2016 werd u in een ziekenhuis verzorgd. U liet de lessen en activiteiten voor wat ze waren en kwam, mede door uw slechte gezondheidstoestand, amper buiten. U hield zich via de media op de hoogte van de gebeurtenissen in de stad waar mensen protesteerden tegen de achteruitstelling en discriminatie van de Engelstalige bevolking. Op 28 september 2017 viel de gendarmerie vergezeld van leger troepen de woning van uw broer binnen. Ze hielden een huiszoeking en namen uw mobiele telefoon af. Omdat u chatte met bestuursleden van de UBSU werd u opgepakt en meegenomen naar de gendarmerie brigade in Great Soppo. U werd er gedurende tien dagen vastgehouden en mishandeld. Bij het afluisteren van enkele militairen hoorde u dat u een levenslange gevangenisstraf riskeerde. U vertelde uw schoonzus wat u had vernomen. De elfde dag van uw detentie zag u kans te ontsnappen. U liep meteen naar het huis van uw broer. U vernam er dat uw broer ervoor had gezorgd dat u kon gaan lopen. Hij gaf u een schuiladres in Douala. Van een bevriend advocaat vernam uw broer dat er rond 20 oktober 2017 een arrestatiebevel op uw naam was verschenen. Er werd besloten dat u het land moest verlaten. Uw broer regelde u een smokkelaar en belde u op 21 november 2017. Hij zei dat u naar de luchthaven in Douala moest gaan. U ontmoette er uw smokkelaar die u, voorzien van een paspoort en vliegtuigticket, naar een vliegtuig begeleidde. U reisde vervolgens samen per vliegtuig samen tot Brussel. U werd er in een taxi gezet en op 22 november 2017 voor een kantoorgebouw afgezet. Op 1 december 2017 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, een kleurenkopie van een opsporingsbericht (d.d.20/10/2017), een medisch verslag (d.d. 08/12/2016), een medisch boekje, twee foto's waarop lichamelijke letsels te zien zijn, een brief van de universiteit van Buea waarin wordt gemeld dat u een plaats wordt geboden om te studeren (d.d.09/08/2016), krantenartikels over de algemene toestand in het Engelstalige deel van Kameroen en demonstraties in Buea, een kopie van een omslag van de DHL waarin uw documenten u werden toegestuurd door uw broer Bernard en een usb stick met beelden van studentenrellen in Buea. Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stuurde u nog een brief waarin u zich verontschuldigt op bepaalde vragen niet te hebben kunnen antwoorden omdat u last had van stress. Ook stuurde u een brief van uw arts, dr. Claes, waarin deze littekens op uw lichaam vaststelt (d.d.25/01/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik na onderzoek vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door onwetendheden, inconsistenties en vaagheden.

Vooreerst komt uw bewering studente te zijn geweest aan de universiteit van Buea en er lid te zijn geweest van de studentenorganisatie UBSU op losse schroeven te staan bij een gebrek aan enig overtuigend begin van bewijs. Naast uw stelling dat de studentenorganisatie UBSU, waarvan u lid was geen lidkaarten uitgeeft (notities persoonlijk onderhoud -verder "notities" CGVS, p.15), bleek u ook niet in staat om uw inschrijving aan de universiteit van Buea op een objectieve manier aannemelijk te maken. Gevraagd naar een inschrijvingsbewijs of een studentenkaart wees u enkel naar een brief van de universiteit van Buea d.d. 09/08/2016 met de titel "offer of admission" (zie document 4 in administratieve dossier) en zei: "Dat is het bewijs dat ik geregistreerd was, de studentenkaart komt na 3 à 4 maanden, want er zijn nog studenten aan het registreren". U werd vervolgens door uw Protection Officer erop attent gemaakt dat de door neergelegde brief "aanbod tot toelating" duidelijk geen attest van inschrijving is, doch enkel informatie geeft over een vacante plaats om te studeren en de voorwaarden vermeldt hoe men zich kan inschrijven. U reageerde alsnog met: "Neen dat is bewijs dat ik was ingeschreven". Opnieuw werd u gewezen op de inhoud van de brief en het feit dat het door u neergelegde document helemaal geen staving is van uw inschrijving. Er werd u weerom gevraagd of u een bewijs van betaling of andere bewijsstukken bezit die kunnen staven dat u zich daadwerkelijk inschreef aan de universiteit van Buea voor het door u vermelde academiejaar. U antwoordde enkel: "We betalen met gsm". Uiteindelijk gaf u aan alsnog niet (meteen) over een (ander) bewijs van registratie te beschikken (notities CGVS, p.13). Uw bemerking is dan ook enigszins opvallend te noemen. Indien u daadwerkelijk als studente was ingeschreven aan de universiteit van Buea zou van u verwacht kunnen worden dat u naar verschillende bewijsstukken zou kunnen verwijzen behalve naar een brief van aanbod tot toelating voor een studie en u pas maanden na inschrijving over een studentenkaart zou hebben kunnen beschikken (notities CGVS, p.13). Uit algemene informatie van de voornoemde universiteit blijkt immers dat studenten voor de universiteit van Buea, alvorens ze zich kunnen inschrijven, verschillende stappen moeten doorlopen om hun aanmelding en inschrijving te regelen. Naast een bewijs van (elektronische) betaling, blijkt men ook nog over andere documenten te moeten beschikken, ondermeer attesten van medische onderzoeken. Dat u (alsnog) geen studentenkaart had aangezien deze kaart pas drie à vier maanden na de aanvang van de lessen – volgens u in de maand oktober- wordt gegeven (notities CGVS, p.11) en omdat studenten zich dan nog steeds konden inschrijven, is overigens een bouté bewering die haaks staat op de informatie vermeld in de door u neergelegde brief van de universiteit van Buea (notities CGVS, p.13). Hierop blijkt immers duidelijk vermeld dat de lessen op 15 augustus 2016 starten en dat de (elektronische) betalingen om tijdig ingeschreven te zijn ten laatste op 30 augustus 2016 dienen uitgevoerd te worden. Gelet u geenszins aannemelijk heeft gemaakt voor het academiejaar 2016-2017 studente te zijn geweest aan de universiteit van Buea, komt uw bewering er deel te hebben uitgemaakt van het bestuur van de studentenorganisatie UBSU en hierdoor in de problemen met de politie/autoriteiten te zijn geraakt volledig op de helling te staan. Waar u in uw brief aan het Commissariaat-generaal (d.d.25/01/2018) aanvoert (zie document 10 in het administratieve dossier) dat u door stress en een gevoel van druk bij het vertellen over het beleefde incident u bepaalde namen bent vergeten en u details vermeldt van uw inschrijving aan de universiteit van Buea, dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud hiervan geen gewag maakt. Wel stelt u bij de uitdrukkelijke vraag van uw Protection Officer of u nog iets op te merken of toe te voegen heeft dat dit niet het geval is (notities CGVS, p.35). Bij gevolg beperkt u zich aldus tot het geven van (gefabriceerde) post-factum verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat u na concrete en geobjectiveerde elementen/documenten aan te voeren die een andere kijk kunnen werpen op bovenstaande conclusies.

Dat de door u geschetste problemen met de autoriteiten helemaal niet overtuigen, blijkt bijkomend uit talrijke merkwaardigheden in uw opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal en bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit uw incoherente opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken over uw problemen het volgende: U zou **op 29 november 2016** omwille van een protestactie zijn **opgepakt** door de politie en verschillende dagen in detentie hebben doorgebracht. Op 28 september 2017 zou u opnieuw zijn gearresteerd en opgesloten. U stelde **in de gevangenis** te zijn gemarteld en **verkracht**. Bij een poging u te verzetten liep u een letsel aan uw heup op (zie vragenlijst CGVS d.d.01/12/2017, vraag 1). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat **daags na** de aanvang van de protestactie van studenten op **26 november 2016** u in uw kamer op de campus (hostel) was gearresteerd. U zou **tijdens de arrestatie** zwaar zijn geslagen waardoor u een letsel aan uw heup opliep en te zijn **verkracht** (notities CGVS, p.8,26,27). Even verder wijzigde u uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en liet u weten dat de protestactie van de studenten **niet op 26 november 2016 plaatsvond maar op 28 november** van dat jaar (notities CGVS, p.31). U werd vervolgens in uw kamer misbruikt door **enkele politiemannen in uniform** (notities CGVS, p.31). Even verder wijzigde u uw verklaringen en stelde u door **één politieagent** te zijn misbruikt (notities CGVS, p.32). Van een verkrachting tijdens uw detentie(s) maakte u geen enkel gewag. Van een asielzoeker kan nochtans worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt over gebeurtenissen die ertoe leidden het land van herkomst te verlaten. Wat betreft de beelden op de door u neergelegde USBstick –u verklaarde dat uw mishandeling erop te zien is- dient te worden vastgesteld dat deze beelden identiek zijn aan teruggevonden filmpjes die op het internet circuleren (zie documenten met print-screen in de blauwe map). U beweert tot tweemaal toe dat er op uw beelden te zien is hoe u wordt mishandeld en hoe de inval in uw hostel plaatsvindt, doch stelt u uiteindelijk op de vraag of u daadwerkelijk op de beelden te zien bent: "Nee dat niet, ik wist niet dat het opgenomen was, ik zag het later, er staat een menigte, maar op een bepaalde plaats dat u mij alleen ziet, maar het beeld is wel wazig". Op geen enkele van deze door u neergelegde beelden bent u overigens herkenbaar te zien en kan dit beeldmateriaal bezwaarlijk als een objectieve stavingsstuk worden gezien van uw persoonlijke problemen. Wat betreft de inhoud van het door u neergelegde medische boekje dat u ter staving van uw mishandeling en misbruik eind november 2016 neerlegt (document 2 en document 3 in het administratieve dossier) dient te worden vastgesteld dat de data die erin staan vermeld stelselmatig met de hand werden veranderd en lijken daarmee aangepast aan uw uiteenzetting over de beweerde feiten. Aan het document kan bijgevolg geen enkele bewijskracht worden toegekend. Betreffende het door u neergelegde medische attest dat uw ziekenhuisopname op 8 december 2016 moet staven, dient te worden vastgesteld dat het document een anomalie in data bevat waardoor het een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. Het is immers merkwaardig dat er op 8 december 2016 –de datum van opmaak van het attest- wordt vermeld dat u op 12 december 2016 werd ontslagen uit het ziekenhuis. Uit de twee door u neergelegde foto's (zie document 7 in het administratieve dossier) waarop een deel van een onderlichaam te zien is met een letsel dat behandeld wordt kan niet zonder meer worden afgeleid wie op de foto's staat afgebeeld, noch wat de oorzaak is of wat de omstandigheden zijn waaruit dit letsel voortvloeit. Het door u opgestuurde medische attest van uw arts in België (zie document 10 in administratieve dossier) waarin deze littekens op uw rechterbil en aan uw linkervoet vaststelt -volgens u te wijten aan slagen met een matras en een val- dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysieke letsels, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele letsels voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een asielzoeker. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest van Dr. Claes is aldus geen sluitend bewijs voor uw bewering dat u door de Kameroense autoriteiten werd mishandeld.

Ook over het wedervaren van de medebestuurders van de UBSU blijken uw verklaringen niet in het minst gelijklopend. Waar u bij de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde dat de president (voorzitter) van uw organisatie was doodgeschoten en ook de Publicity Manager was vermoord (zie vragenlijst CGVS d.d. 01/12/2017), verklaarde u op het Commissariaat-generaal op de vraag naar de voorzitter en Publicity Managers niets specifiek over hun toestand te weten, behalve dat ze gearresteerd waren geweest in 2017. Wanneer u met deze allerminst eenduidige verklaringen geconfronteerd wordt ontkent u uw eerdere verklaringen en heeft u geen uitleg waarom uw verklaringen zo uiteenlopen (notities CGVS, p.35). Een loutere ontkenning van de aanvankelijke verklaringen is echter geenszins afdoende.

Uit de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen blijkt dat u deze voor akkoord ondertekend hebt nadat deze u werden voorgelezen in het Engels.

Ten slotte dienen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw uitleg aangaande uw reisweg van Kameroen tot België. Zo dient te worden opgemerkt dat u bijzonder weinig wist over het door u gebruikte reisdocument. U verklaarde een vliegtuigreis te hebben gemaakt van Douala naar Brussel. Hoewel u verklaarde van uw smokkelaar een roodkleurig paspoort te hebben ontvangen voor uw reis, blijkt u niet te weten van welk land het paspoort was. Evenmin bleek u te weten hoe u volgens dat paspoort heette of waar en wanneer u geboren was. Hoewel uw smokkelaar u de hele reis persoonlijk had begeleid en zelfs uw paspoort afnam en teruggaf wanneer u het diende te tonen bij controles, weet u niet hoe uw smokkelaar heette (notities CGVS, p.29,30). U legde uw gebrekkige kennis enkel uit als zou uw smokkelaar u dergelijke informatie niet hebben gegeven en u niet met hem had gesproken. Gelet op de grote mogelijkheid ondervraagd te worden op een internationale luchthaven over uw identiteit, nationaliteit, afkomst, reisdoel en lettend op het feit dat uw smokkelaar u vergezelde is het echter weinig aannemelijk dat hij –gelet op het grote risico bij controle op mensensmokkel en eventuele bevraging van zijn klant tegen de lamp te lopen- u niet beter zou hebben voorbereid. In het licht hiervan is het evenmin aannemelijk niet te hebben geweten waar uw reis naartoe ging. Uw uitleg dat u uw ticket dichtgevouwen hield en u daarom niet over deze informatie kon beschikken houdt dan ook geen steek. Behalve dat men van een persoon met een hoogopgeleid profiel zoals u, die haar land verlaat toch ergens verwachten enige nieuwsgierigheid aan de dag te leggen om te weten te komen waar haar reis naartoe zou gaan, ten einde zich wat te kunnen oriënteren, is het bovendien algemeen geweten dat de politie/douane, op internationale luchthavens regelmatig identiteitscontroles en gerichte acties voert om illegalen/mensensmokkelaars op te sporen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van vertrek uit Kameroen. Dit doet dan ook vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in “ghost towns” operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de “ghost towns” operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio’s South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen.

De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Buea [Engelstalig Kameroen] actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Buea [Engelstalig Kameroen] aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboorteakte bevat enkel uw identiteitsgegevens die niet meteen worden betwist. Verder dient benadrukt te worden dat documenten, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dienen te ondersteunen. Echter, gelet bovenstaande vaststellingen, wordt er geen geloof gehecht aan de door u voorgehouden incidenten. Gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen over uw problemen in Kameroen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u te zijn gezocht door de autoriteiten. Aangaande de door u neergelegde kleurenkopie van een opsporingsbericht met uw foto en op uw naam van het Ministerie van Nationale Veiligheid waarin u wordt verdacht van het lastigvallen van studenten en leerkrachten in de universiteit van Buea en andere scholen, van het illegaal organiseren van meetings met als doel de Republiek Kameroen te ontwrichten, van het organiseren van stakingen en het vernielen van school, privé en staatseigendommen, dient verder te worden opgemerkt dat hieraan evenmin enige bewijswaarde kan aan worden toegekend. Zoals eerder opgemerkt moeten documenten om een bewijswaarde te hebben ondersteund worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat gezien de vaststellingen gedaan bij uw eerdere asielaanvragen niet het geval is. Bovendien legde u enkel een kopie neer waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Dat er aan dit document geen bewijswaarde kan gehecht worden blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat het attest geen referentienummer bevat, op de plaats hiervoor voorzien. Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en toegevoegd in het administratieve dossier blijkt dat er in Kameroen buitensporige corruptie heerst. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in allerhande documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Kameroense documenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL kan gesteld worden dat de vaststelling dat u post ontvangt vanuit Kameroen uw problemen geenszins aantoont. De door u neergelegde krantenartikels (zie document 6 in het administratieve dossier) houdt in uw hoofde dan ook geen 'vrees voor vervolging', of een 'risico op het lijden van ernstige schade' uit. Het betreft immers artikels met betrekking tot de algemene situatie in de zuidwestelijke en noordwestelijke regio 's die op u persoonlijk geen enkele betrekking hebben. U verklaart hierover overigens uitdrukkelijk nergens in de artikels te worden vermeld (notities CGVS, p.9).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, § 4, artikelen 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

Betreffende de psychologische toestand van verzoekster heeft verzoekende partij een brief gestuurd naar de CGVS om haar stresstoestand mee te delen op de dag van het verhoor. Er wordt naar deze brief verwezen in de bestreden beslissing. *“Tegenpartij wenst hier geen rekening mee te houden aangezien het niet werd vermeld tijdens het verhoor zelf. Echter, bij het nalezen van het gehoorverslag blijkt de stress en angst van verzoekster duidelijk waarneembaar in verschillende passages. Verzoekster geeft soms een verwarde indruk.”*

Betreffende de inschrijving aan de universiteit van Buea en het lidmaatschap in de studentenvereniging UBS, volhardt verzoekster in haar verklaringen gemaakt op het CGVS-verhoor omtrent de inschrijving aan de universiteit en het lidmaatschap in de studentenorganisatie UBSU.

“Aan de universiteit is zij overgegaan tot een inschrijving. Echter, de universiteit gaf slechts enkele maanden later een studentenkaart of bewijs van inschrijving weer. De lessen op de universiteit werden door de rellen stopgezet voor verzoekster deze kaart kon verkrijgen.

Wanneer tegenpartij algemene informatie vermeldt waaruit blijkt dat verzoekster bepaalde documenten zou moeten hebben neergelegd voor haar inschrijving, helpt dit ons niet verder aangezien er sprake is van documenten die moesten worden NEERGELEGD en niet documenten die verzoekster zou hebben VERKREGEN en zij in het kader van haar asielpcedure zou hebben kunnen gebruikt als bewijs.

Daarnaast kan er gesteld worden dat gezien de volatiele situatie ter plaatse de administratieve procedures in bepaalde instellingen niet even vlot als gewoonlijk verliepen.

Er dient te worden opgemerkt dat tegenpartij het lidmaatschap van de studentenorganisatie UBSU van verzoekster onaannemelijk verklaart om de enige reden dat zij haar inschrijving op de universiteit niet kon bewijzen.

Echter, tegenpartij had afzonderlijk haar verklaringen omtrent de studentenorganisatie moeten nagaan en niet louter stellen, als deductie, dat als het eerste element onbewezen bleef het tweede element ook waarschijnlijk onaannemelijk is, zonder een specifieke en afzonderlijke analyse uit te voeren.

Tenslotte dient te worden benadrukt dat verzoekster zeer weinig tot geen contact onderhoudt met leden van de universiteit of de organisatie. Het is dus zeer moeilijk voor haar om precies te weten welk lot haar medestudenten (eventueel van de organisatie zelf) hebben ondergaan.”

Omtrent de arrestatie en detentie van verzoekster volhardt verzoekster in haar verklaringen volgens dewelke zij na een protestactie op 29 november 2016 werd gearresteerd door de politie. *“Zij werd vervolgens verkracht en mishandeld door één politie agent terwijl de twee anderen toekeken. Verwerende partij maakt een verkeerde interpretatie van de verklaringen van verzoekster door een schijn van tegenstrijdigheden en incoherenties weer te geven. Men herinnert tegenpartij eraan dat verzoekster echter slachtoffer was van stress en angst tijdens het interview. Ook al durfde zij dit niet te melden tijdens het interview, duidde zij dit duidelijk aan in haar brief die zij a posteriori aan het CGVS zond. Er dient rekening mee te worden gehouden dat een asielzoeker in de war kan zijn tijdens een CGVS-verhoor, dat een moeilijke etappe blijft in de procedure.”*

Inzake de neergelegde stukken omtrent de asielaanvraag van verzoekster *“(…) dient te worden vastgesteld dat deze laatste wel de nodige moeite heeft verleend om enige stukken bij elkaar te verzamelen, dankzij de contacten die zij onderhoudt met haar broer.*

Zij heeft haar best gedaan om stukken te kunnen uitleveren aan tegenpartij, hoewel de zaken die zij aanvoert moeilijk te bewijzen blijven.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat tegenpartij het medisch attest van de Belgische attest bekritiseert omdat een arts zich slechts kan uitspreken, zonder zekerheid, over fysieke letsels. Echter, er dient te worden vastgesteld dat een arts een professionele ambtenaar is die hogere studies heeft uitgevoerd om zijn titel van arts te verkrijgen en dat zijn competenties niet zomaar in vraag kunnen worden gesteld. Waar er inderdaad nooit volledige zekerheid bestaat over de oorsprong van letsels, dient de kritiek van tegenpartij wel te worden gerelativeerd in de zin dat het attest door een professionele ambt werd opgesteld en dit al een begin van bewijs vormt over de letsels van verzoekster”.

Omtrent de reisweg tussen Kameroen en België argumenteert verzoekster:

“Men dient te herinneren aan tegenpartij dat verzoekster haar land heeft verlaten dankzij een smokkelaar. Dit betekent dat zij met valse papieren het land heeft verlaten en Europa heeft bereikt. De smokkelaar was niet bereid op haar vragen omtrent de identiteitsstukken te antwoorden waardoor zij weinig tot geen informatie heeft over de gebruikte valse papieren.

Dit zijn omstandigheden die uiterst herkenbaar zijn voor afgelegde trajecten door asielzoekers waarbij deze laatste slechts over weinig informatie beschikken omtrent hun valse gebruikte identiteit, dit door gebrek aan kennis van de gebruikte taal, door de traumatiserende omstandigheden of door het gebrek aan informatie vanwege de smokkelaar.

Tegenpartij weet dat in deze omstandigheden een smokkelaar, die riskeert gearresteerd te worden voor zijn illegale activiteiten, nooit zijn naam zal weergeven en indien hij toch een naam aangeeft, deze een valse naam is. Dit kan niet kwalijk worden genomen aan verzoekster”.

Verzoekster verwijst naar de principes inzake het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een reëel risico loopt tot onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Kameroen. Verzoekster citeert landeninformatie met betrekking tot de Engelstalige crisis.

In “*uiterst ondergeschikte orde*” vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoekster *“benadrukt dat het CGVS-verhoor plaatsvond in het Engels en dat de nota’s in het gehoorverslag werden genomen in het Nederlands.*

Dit betekent dat een onmiddellijke vertaling plaatsvond door de PO, die echter niet geverifieerd kan worden.

Deze vertaling kan schadelijk zijn voor het letterlijk neerschrijven van de verklaringen van een asielzoeker.

Dit is niet conform aan de regels die werden bepaald voor de CGVS-verhoren door de CGVS zelf:

“L’officier de protection rédige un rapport qui retrace fidèlement et précisément le déroulement et le contenu de l’audition. Il reprend à la lettre tous les propos du demandeur. L’officier s’abstient de tout résumé. Il peut avoir recours à des abréviations dans la mesure où elles restent communément compréhensibles; «

(http://www.cgvs.be/sites/default/files/brochures/brochure_charte-dauidition_fr.pdf)

Men benadrukt het feit dat dit ook behandeld wordt in het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in artikel 17§1 :

“Art. 77§ 1. De notities van het gehoor zijn een trouwe weergave van de aan de asielzoeker gestelde vragen evenals van zijn verklaringen.”

Het is duidelijk dat door de dubbele vertaling en de samenvatting van de antwoorden van de verzoekers, de tegenpartij artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 schendt.”

Verzoekster voert verder ook aan : *“Het CGVS heeft het relaas van verzoekende partij duidelijk eenzijdig geanalyseerd: de tegenpartij heeft zich slechts op bepaalde zogenaamde ongeloofwaardigheden gebaseerd, zonder evenwel op een afdoende wijze aan te tonen waarom deze verklaringen als ongeloofwaardig beschouwd dienen te worden.*

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS dus ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw verhoord worden door de tegenpartij. Bij deze past het om de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.1.2. Ter zitting legt verzoekster een aanvullende nota neer. Deze nota betreft het screenshot van een persartikel: “*Cameroon soldiers kill two unarmed civilians in Buea today*” van 25 september 2018.

2.2.1. Inzake de gevorderde vernietiging omdat het CGVS-gehoor plaatsvond in het Engels en de nota's werden genomen in het Nederlands, blijkt dat de verzoekende partij om een tolk Engels verzocht voor het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming en zij werd er van in kennis gesteld dat de taal waarin haar verzoek om internationale bescherming onderzocht wordt het Nederlands is (Bijlage 26 van 1 december 2017).

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1 Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2 De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

De ambtenaar van de verwerende partij vertaalde zelf van het Nederlands naar het Engels (en omgekeerd).

Omtrent deze wijze van gehoor en vertolking stelde de Raad van State (arrest nr. 185.993 van 3 september 2008):

“2.1.4.1. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat gelden, niets in de parlementaire voorbereiding van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet erop wijst dat in deze wetsbepaling ook de taal van de conversatie met de tolk wordt geregeld; dat verzoeker zich daarvoor steunt op de volgende zinsnede in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 10 juli 1996 is geworden: “De huidige regeling van onbeperkte vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de vertraging het grootst is en waar zagezegd de kans op een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep worden gedaan op een tolk” (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364 nr. 1, p. 32-33); dat hieruit evenwel niet kan worden afgeleid dat onder het nieuwe regime enkel naar en uit de proceduretaal mag worden getolkt; dat als één van de redenen waarom aan de onbeperkte vrije keuze van de proceduretaal een einde wordt gesteld, er enkel wordt op gewezen dat ook wanneer de asielzoeker zelf deze taal kiest, meestal voor de conversatie met hem nog een beroep moet worden gedaan op een tolk; dat luidens artikel 30 van de Grondwet het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en het niet geregeld kan worden dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken; dat deze bepaling op zich geen verplichting inhoudt voor de ambtenaren om uitsluitend de taal van hun taalrol te spreken of te gebruiken; dat ook uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat een ambtenaar een andere taal slechts zou mogen spreken of gebruiken indien een formele wetsbepaling hem daartoe machtigt; dat zoals andere wetsbepalingen waarbij het gebruik van een bepaalde taal wordt opgelegd ook artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet restrictief moet geïnterpreteerd worden; dat deze wetsbepaling enkel het taalgebruik regelt bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag; dat het de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden omdat het interview op

het Commissariaat-generaal zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij dit interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de jurist die het interview met de asielzoeker afneemt niet verbiedt zich uit te drukken in een vreemde taal en zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst; (...) (eigen onderlijning)".

Uit voormeld arrest van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het interview met de verzoekster om internationale bescherming afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal; het arrest stelt dat artikel 51/4 evenmin aan de ambtenaar verbiedt "zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst". Aan de ambtenaar van de verwerende partij wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

De Raad stelt te dezen tevens vast dat verzoekster geen concreet element aanvoert waaruit kan blijken dat gehoor geen trouwe weergave is van de vragen en antwoorden. Dit klemmt des te meer aangezien verzoekster in het verzoekschrift stelt "Het feitenrelaas zoals beschreven door het CGVS in de bestreden beslissing (stuk 1) wordt door verzoekende partij niet betwist" zodat aangenomen kan worden dat er geen problemen waren inzake de vertolking en het noteren van haar verklaringen.

Het onderdeel van het middel waarin de vernietiging van de bestreden beslissing wordt gevorderd omwille van de taal van het gehoor en nota's is niet gegrond.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Waar verzoekster verwijst naar stress en angst tijdens het gehoor bij het CGVS, dient te worden opgemerkt dat, waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat die in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk heeft meegemaakt. Dit geldt zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen. Het feit dat verzoekster soms verward was tijdens het gehoor heeft niet noodzakelijk stress en angst als oorzaak; uit het gehoorverslag kan immers niet afgeleid worden dat verzoekster niet in staat was om degelijke verklaringen af te leggen.

2.2.4. Verzoekster voert aan dat zij "general secretary" was van de studentenvereniging UBSU van de universiteit van Buea. Behoudens een brief van 9 augustus 2016 getiteld "offer of admission" brengt verzoekster echter geen begin van bewijs bij dat zij effectief werd ingeschreven als studente. Een brief die geldt als aanbod tot inschrijving kan niet aangenomen als bewijs van daadwerkelijke inschrijving als student. De bestreden beslissing motiveert op pertinente gronden dat zij niet aantoonde studente te zijn geweest aan de universiteit van Buea; de Raad sluit zich aan bij deze motivering.

Verzoekster voert geen verweer tegen de motivering waar deze stelt: "Ook over het wedervaren van de medebestuurders van de UBSU blijken uw verklaringen niet in het minst gelijklopend. Waar u bij de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde dat de president (voorzitter) van uw organisatie was doodgeschoten en ook de Publicity Manager was vermoord (zie vragenlijst CGVS d.d. 01/12/2017), verklaarde u op het Commissariaat-generaal op de vraag naar de voorzitter en Publicity Managers niets specifiek over hun toestand te weten, behalve dat ze gearresteerd waren geweest in 2017. Wanneer u met deze allerm minst eenduidige verklaringen geconfronteerd wordt ontkent u uw eerdere verklaringen en heeft u geen uitleg waarom uw verklaringen zo uiteenlopen (notities CGVS, p.35). Een loutere ontkenning van de aanvankelijke verklaringen is echter geenszins afdoende.

Uit de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegde verklaringen blijkt dat u deze voor akkoord ondertekend hebt nadat deze u werden voorgelezen in het Engels.” Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Daarenboven blijkt dat verzoekster bijzonder oppervlakkige verklaringen aflegde over de wijze waarop zij “*general secretary*” werd en hoe zij deze functie uitoefende (zie gehoor CGVS, p. 19-20). Gelet op het belang van deze functie kan hetgeen zij stelt in het verzoekschrift, namelijk “*Tenslotte dient te worden benadrukt dat verzoekster zeer weinig tot geen contact onderhoudt met leden van de universiteit of de organisatie. Het is dus zeer moeilijk voor haar om precies te weten welk lot haar medestudenten (eventueel van de organisatie zelf) hebben ondergaan*” niet worden aanvaard. Indien zij daadwerkelijk voor deze functie werd verkozen impliceert dit een engagement dat vele contacten noodzaakt. De vaststelling dat zij deze contacten niet onderhoudt (bijvoorbeeld via algemeen aanwezige internettoepassingen) ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van haar voorgehouden profiel.

Inzake haar vermeende arrestatie en detentie blijkt dat verzoekster volhardt in haar verklaringen en verwijst naar stress en angst tijdens het interview. Dit verweer is echter niet dienstig voor de omstandige motivering (bestreden beslissing, p. 2 -3) waaruit blijkt dat zij incoherente verklaringen aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS. Tevens blijkt dat zij zich bediende van filmpjes die op het internet circuleren doch waarop verzoekster niet te zien is.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan evenmin authenticiteit worden toegekend aan het opsporingsbericht dat in kopie werd bijgebracht. Hierover stelt de bestreden beslissing terecht: “*Aangaande de door u neergelegde kleurenkopie van een opsporingsbericht met uw foto en op uw naam van het Ministerie van Nationale Veiligheid waarin u wordt verdacht van het lastigvallen van studenten en leerkrachten in de universiteit van Buea en andere scholen, van het illegaal organiseren van meetings met als doel de Republiek Kameroen te ontwrichten, van het organiseren van stakingen en het vernielen van school, privé en staatseigendommen, dient verder te worden opgemerkt dat hieraan evenmin enige bewijswaarde kan aan worden toegekend. Zoals eerder opgemerkt moeten documenten om een bewijswaarde te hebben ondersteund worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat gezien de vaststellingen gedaan bij uw eerdere asielaanvragen niet het geval is. Bovendien legde u enkel een kopie neer waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Dat er aan dit document geen bewijswaarde kan gehecht worden blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat het attest geen referentienummer bevat, op de plaats hiervoor voorzien. Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en toegevoegd in het administratieve dossier blijkt dat er in Kameroen buitensporige corruptie heerst. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in allerhande documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Kameroense documenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL kan gesteld worden dat de vaststelling dat u post ontvangt vanuit Kameroen uw problemen geenszins aantoont. De door u neergelegde krantenartikels (zie document 6 in het administratieve dossier) houdt in uw hoofde dan ook geen ‘vrees voor vervolging’, of een ‘risico op het lijden van ernstige schade’ uit. Het betreft immers artikels met betrekking tot de algemene situatie in de zuidwestelijke en noordwestelijke regio ‘s die op u persoonlijk geen enkele betrekking hebben. U verklaart hierover overigens uitdrukkelijk nergens in de artikels te worden vermeld (notities CGVS, p.9).*” Deze motivering, die niet concreet wordt weerlegd, wordt door de Raad overgenomen.

Het verweer inzake het gedrag van een mensensmokkelaar is niet afdoende om de motivering te weerleggen waar deze correct argumenteert dat van verzoekster kan verwacht worden dat zijzelf kennis heeft van welke documenten zij zich bedient voor haar reisweg.

Voorgaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat verzoeksters relaas inzake haar vervolging omwille van het profiel van een studentenactiviste geheel niet geloofwaardig is.

Het stuk dat ter zitting wordt neergelegd heeft geen betrekking op verzoekster en is bijgevolg niet dienstig.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoekster haar profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont zij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de motivering en landeninformatie blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoekster in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen.

Het ter zitting neergelegde stuk betreft één incident inzake twee burgers en is daarenboven afkomstig van de nieuwssite SCBC (Southern Cameroon Broadcasting Corporation), die als ondertitel heeft "*The voice of Ambazonia*"; het betreft derhalve geen objectieve bron en het aangehaalde incident kan geen afbreuk doen aan de motivering in de bestreden beslissing.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS